

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA ĪVA BOTA [YVES BOT]
SECINĀJUMI,
sniegti 2013. gada 8. maijā¹

Lieta C-195/12

**Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA
pret
Région wallonne**

(Cour constitutionnelle (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Vide — Enerģētikas politika — Finanšu atbalsta shēmas koģenerācijas iekārtām —
Nevienlīdzīga attieksme pret koksni un citiem biomasas kurināmajiem

1. Tiesai pirmo reizi ir jāinterpretē Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīva 2004/8/EK par tādas koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū, ar ko groza Direktīvu 92/42/EKK².
2. Šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz *Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA*³ un *Région wallonne* strīdu.
3. *IBV* galvenā nodarbošanās ir zāģēšana, šīs darbības laikā radušos koksnes atkritumus tā pārstrādā koģenerācijas (siltumenerģijas un elektroenerģijas un/vai mehāniskās enerģijas vienlaicīga ražošana vienā procesā) iekārtā, lai savām vajadzībām nodrošinātu elektroenerģijas padevi. Lai ieviestu Direktīvu 2004/8, Beļģijas Karaliste izvēlējās lietot zaļo sertifikātu mehānismu kā atbalsta shēmu koģenerācijai. Šos sertifikātus piešķir zaļās elektroenerģijas ražotājiem atbilstoši piešķiršanas noteikumiem.
4. Šajā lietā *Région wallonne* atteicās piešķirt *IBV* papildu atbalstu – dubultos zaļos sertifikātus, kurus tas ir rezervējis konkrētām iekārtām, ar pamatojumu, ka tā nav izpildījusi prasības šāda atbalsta saņemšanai, proti, attiecībā uz šīs lietas priekšmetu, jo minēto atbalstu piešķir tikai iekārtām, kurās pārstrādā biomasu, kas nav koksne un koksnes atkritumi.
5. Tieši šajā kontekstā *Cour constitutionnelle* [Konstitucionālā tiesa] (Beļģija) iesniedza Tiesai divus prejudiciālus jautājumus. Būtībā tā jautā, vai Direktīvas 2004/8 7. pants par atbalsta shēmām, vajadzības gadījumā to apvienojot ar Direktīvas 2001/77/EK⁴ 2. un 4. pantu un Direktīvas 2009/28/EK⁵ 22. pantu, un īpaši ņemot vērā vispārējo vienlīdzības principu, kas ir noteikts LES 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 20. un 21. pantā, ir jāinterpretē tādējādi, ka, pirmkārt, tas ir piemērojams tikai augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtām,

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — OV L 52, 50. lpp.

3 — Turpmāk tekstā – “*IBV*”.

4 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīva par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektrības tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos [atjaunojamos] enerģijas avotus (OV L 283, 33. lpp.).

5 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV L 140, 16. lpp.).

un, otrkārt, vai tas ir vai nav pretrunā tādiem reģionāla līmeņa atbalsta pasākumiem kā pamatlīnētā, kas liedz izmantot dubultos zaļos sertifikātus iekārtām, kurās pārstrādā no koksnes un/vai koksnes atkritumiem iegūto biomasu. Iesniedzējtiesa arī jautā Tiesai, vai atbilde uz otro jautājumu ir atkarīga no tā, vai iekārtā pārstrādā tikai koksni vai, tieši pretēji, tikai koksnes atkritumus.

6. Šajos secinājumos es norādišu, ka Direktīvas 2004/8 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz visām koģenerācijas iekārtām, un ne tikai uz augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtām. Pēc tam es pierādišu, ka šis pants, ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes principu, manuprāt, nav pretrunā tādām reģionāla līmeņa pasākumiem kā pamatlīnētā, kas izslēdz dubulto zaļo sertifikātu izmantošanu iekārtām, kurās pārstrādā no koksnes iegūto biomasu, ja vien valsts tiesa, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem pierādījumiem, pārliecinās, ka šī pasākuma mērķis ir koksnes resursu un kokrūpniecības nozares aizsardzība. Turpretī es izklāstīšu iemeslus, kāpēc, manuprāt, minētais pants liedz šādu pasākumu attiecībā uz iekārtām, kas pārstrādā no koksnes atkritumiem iegūto biomasu.

I – Atbilstošās tiesību normas

A – Savienības tiesības

1. Direktīva 2004/8

7. Direktīvas 2004/8 preambulas 24.–26., 31. un 32. apsvērumi ir izteikti šādi:

“(24) Valsts atbalstam jābūt samērīgam ar noteikumiem Kopienas pamatnostādnēs par valsts atbalstu vides aizsardzībai [6] [..]

(25) Valsts atbalsta shēmās koģenerācijas veicināšanai galvenokārt jāatbalsta koģenerācija, kas balstīta uz ekonomiski pamatotu siltuma un dzesēšanas pieprasījumu.

(26) Dalībvalstis pielieto dažādus mehānismus, ieskaitot [..] zaļos sertifikātus [..], lai valsts līmenī atbalstītu koģenerācijas izmantošanu.

[..]

(31) Koģenerācijas kopējā efektivitāte un ilgtspējība ir atkarīga no daudziem faktoriem, piemēram, no izmantotās tehnoloģijas, kurināmā veida, slodzes līknēm, stacijas lieluma un arī no siltuma īpašībām. [..]

(32) Saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem, kas izklāstīti [LES] 5. pantā, Kopienas līmenī jāievieš vispārēji pamatprincipi koģenerācijas veicināšanai iekšējā enerģijas tirgū, taču to īstenošana jāatstāj dalībvalstu ziņā, tādējādi ļaujot katrai dalībvalstij pašai izvēlēties to režīmu, kas vislabāk atbilst tās konkrētajai situācijai. Šī direktīva nepārsniedz minēto mērķu sasniegšanai vajadzīgo minimumu un to, kas ir vajadzīgs šim nolūkam.”

8. Direktīvas 2004/8 1. pantā ir noteikts:

“Šīs direktīvas mērķis ir palielināt energoefektivitāti un uzlabot piegādes drošību, nosakot pamatprincipus augstas efektivitātes siltuma un elektroenerģijas koģenerācijas, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu un primārās enerģijas ietaupījumu, veicināšanai un attīstībai iekšējā enerģijas tirgū, ņemot vērā valstu īpašos apstākļus, jo īpaši tos, kas attiecas uz klimatu un ekonomiku.”

6 — OV 2001, L 37, 3. lpp.

9. Direktīvas 2. pantā ir noteikts, ka tā attiecas uz koģenerāciju, kas definēta minētās direktīvas 3. pantā, un koģenerācijas tehniskajiem paņēmieniem, kas minēti tās I pielikumā.

10. Direktīvas 2004/8 3. pantā koģenerācija ir definēta kā siltumenerģijas un elektroenerģijas un/vai mehāniskās enerģijas vienlaicīga ražošana vienā procesā; un augstas efektivitātes koģenerācija kā koģenerācija, kas atbilst šīs direktīvas III pielikumā norādītajiem kritērijiem. Šajā pantā ir paredzēts, ka ir piemērojamas arī Direktīvas 2003/54/EK⁷ un Direktīvas 2001/77 definīcijas.

11. Direktīvas 2004/8 III pielikumā, kura nosaukums ir “Koģenerācijas procesa efektivitātes noteikšanas metodes”, ir noteikts, ka augstas efektivitātes koģenerācija atbilst šādiem kritērijiem:

- ražošana koģenerācijas režīmā koģenerācijas stacijās salīdzinājumā ar atskaites vērtībām siltuma un elektroenerģijas atsevišķai ražošanai ļauj sasniegt primārās enerģijas ietaupījumu vismaz 10 % apmērā [..],
- ražošanu maza apjoma koģenerācijas stacijās un mikro koģenerācijas stacijās, kas ļauj sasniegt primārās enerģijas ietaupījumu, var uzskatīt par augstas efektivitātes koģenerāciju.

12. Minētās direktīvas 7. pants, kura nosaukums ir “Atbalsta shēmas”, ir formulēts šādi:

“1. Dalībvalstis nodrošina to, ka koģenerāciju – gan pašreizējās, gan turpmākās stacijas – atbalsta, pamatojoties uz lietderīgā siltuma pieprasījumu un primārās enerģijas ietaupījumu, ņemot vērā enerģijas pieprasījuma samazināšanas iespējas, ko piedāvā citi ekonomiski īstenojami un vides aizsardzības ziņā izdevīgi pasākumi, piemēram, citi energoefektivitātes pasākumi.

2. Neskarot [LESD 107.] un [108.] pantu, Komisija novērtē tādu dalībvalstu izmantoto atbalsta mehānismu piemērošanu, saskaņā ar kuriem ražotājs, kurš izmanto koģenerāciju, balstoties uz valsts iestāžu izdotajiem noteikumiem, saņem tiešu vai netiešu atbalstu, un kuri varētu izraisīt tirdzniecības ierobežojumus.

Komisija apsver, vai šie mehānismi veicina [LESD 11.] pantā un [191.] panta 1. punktā izklāstīto mērķu sasniegšanu.

3. Šīs direktīvas 11. pantā minētajā ziņojumā Komisija sniedz labi dokumentētu šā panta 2. punktā minēto dažādo atbalsta mehānismu piemērošanā gūtās pieredzes un to līdzspastāvēšanas analīzi. Šajā ziņojumā novērtē atbalsta sistēmu sasniegumus, tai skaitā izmaksu lietderību augstas efektivitātes koģenerācijas izmantošanas veicināšanā saskaņā ar 6. pantā minēto valsts potenciālu. Turklāt šajā ziņojumā pārskata to, kādā mērā atbalsta shēmas ir veicinājušas stabilu nosacījumu izveidi ieguldījumiem koģenerācijā.”

2. Direktīva 2001/77

13. Direktīvas 2001/77 2. pantā ir noteikts:

“Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) “neizsīkstošie [atjaunojamie] enerģijas avoti” nozīmē neizsīkstošus [atjaunojamus] nefosilus enerģijas avotus (vēja, saules, ģeotermālās, viļņu, plūdmaiņu, hidroenerģijas, biomasas enerģijas avotus; atkritumu deponēšanas vietās un notekūdeņu attīrīšanas iekārtās iegūtās gāzes; biogāzes enerģijas avotus);

7 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīva par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu (OV L 176, 37. lpp.).

- b) “biomasa” nozīmē bioloģiski noārdāmo frakciju produktos, atkritumos un lauksaimniecības (tostarp augu un dzīvnieku izcelsmes vielas), mežsaimniecības un līdzīgu nozaru atlikumos, kā arī bioloģiski noārdāmo frakciju rūpniecības un sadzīves atkritumos;

[..].”

14. Minētās direktīvas 4. pantā ar nosaukumu “Atbalsta shēmas” ir noteikts:

“1. Neierobežojot [LESD 107.] un [108.] pantu, Komisija izvērtē dalībvalstīs piemērotos mehānismus, saskaņā ar kuriem elektrības [elektroenerģijas] ražotājs, pamatojoties uz valsts iestāžu pieņemtiem noteikumiem, saņem tiešu vai netiešu atbalstu, un kuri varētu izpausties kā tirdzniecības ierobežošana, vērtējumā noskaidrojot, vai minētie mehānismi palīdz sasniegt mērķus, kas norādīti [LESD 11.] un [191.] pantā.

2. Komisija līdz 2005. gada 27. oktobrim sagatavo sīki izstrādātu ziņojumu par pieredzi, kas gūta, atsevišķi un vienlaikus piemērojot dažādos mehānismus, kas minēti 1. punktā. Ziņojumā izvērtē 1. punktā minēto atbalsta sistēmu efektivitāti, to skaitā izmaksu efektivitāti, tādas elektrības patēriņa veicināšanā, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos [atjaunojamos] enerģijas avotus, atbilstīgi valsts orientējošajiem mērķiem, kas minēti 3. panta 2. punktā. Šim ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumu Kopienas sistēmas izveidei attiecībā uz atbalsta shēmām saistībā ar elektrību [elektroenerģiju], kas ražota, izmantojot neizsīkstošos [atjaunojamos] enerģijas avotus.

Priekšlikumam sistēmas izveidei vajadzētu:

- a) palīdzēt valstu orientējošo mērķu sasniegšanā;
- b) būt saderīgam ar iekšējā elektrības tirgus principiem;
- c) ņemt vērā dažādo neizsīkstošo [atjaunojamo] enerģijas avotu īpatnības, kā arī dažādās tehnoloģijas un ģeogrāfiskās atšķirības;
- d) efektīvi veicināt neizsīkstošo [atjaunojamo] enerģijas avotu izmantošanu, būt vienkāršam un vienlaikus pēc iespējas efektīvākam, jo īpaši attiecībā uz izmaksām;
- e) ietvert pietiekamus, vismaz septiņus gadus ilgus pārejas laikus attiecībā uz valsts atbalsta sistēmām un saglabāt ieguldītāju uzticību.”

3. Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai

15. Attiecībā uz valsts atbalstu Direktīvas 2004/8 preambulas 24. apsvērumā ir atsauce uz noteikumiem Kopienas pamatnostādnēs par valsts atbalstu vides aizsardzībai, kurus no 2008. gada 2. aprīļa aizstāj Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai⁸.

16. Pamatnostādņu 112. punktā ir noteikts:

“Vides ieguldījumu un darbības atbalstu koģenerācijai uzskatīs par saderīgu ar kopējo tirgu [LESD 107.] panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ja koģenerācijas iekārta atbilst augstas efektivitātes koģenerācijas definīcijai, kā iepriekš noteikts 70. punkta 11. apakšpunktā [..].”

⁸ — OV C 82, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Pamatnostādnes”.

17. Minēto pamatnostādņu 70. punkta 11. apakšpunktā augstas efektivitātes koģenerācija ir definēta kā “koģenerācija, kas atbilst Direktīvas 2004/8[...] III pielikumā noteiktajiem kritērijiem, kā arī saskaņotajām efektivitātes atskaites vērtībām, kas noteiktas Komisijas 2006. gada 21. decembra Lēmumā 2007/74/EK par saskaņotu efektivitātes atskaites vērtību noteikšanu atsevišķai elektroenerģijas un siltuma ražošanai, piemērojot [...] Direktīvu 2004/8[...]” [9].

B – Valonijas reģiona tiesības

18. Valonijas reģionālā parlamenta 2001. gada 12. aprīļa Dekrēts “Par reģionālā elektroenerģijas tirgus organizāciju”¹⁰, kas ir grozīts ar Valonijas reģionālā parlamenta 2007. gada 4. oktobra dekrētu¹¹, daļēji transponē Direktīvu 2001/77, Direktīvu 2003/54 un Direktīvu 2004/8.

19. 2001. gada dekrēta 37. pantā ir paredzēts, ka, “[l]ai veicinātu elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem enerģijas avotiem un/vai kvalitatīvās koģenerācijas stacijās, valdība izveido zaļo sertifikātu sistēmu”.

20. Šī atbalsta mehānisma pārvaldība ir uzticēta *Commission wallonne pour l'Énergie* [Valonijas Enerģētikas komisijai] (*CWaPE*) (turpmāk tekstā – “*CWaPE*”). No praktiskā viedokļa raugoties, sistēma ir šāda. Valonijas valdība katru gadu nosaka piemērojamo zaļo sertifikātu kvotu. Elektroenerģijas piegādātāji un sadales tīklu operatori vienreiz ceturksnī iesniedz minētos sertifikātus *CWaPE*, pretējā gadījumā tiem jāmaksā naudas sods (EUR 100 par katru trūkstošo sertifikātu). *CWaPE* minētos sertifikātus piešķir visiem zaļās elektroenerģijas ražotājiem vienreiz ceturksnī proporcionāli saražotās elektroenerģijas neto apjomam un, ņemot vērā, pirmkārt, aplēstās papildu ražošanas izmaksas nozarē un, otrkārt, veikumu vides jomā (oglekļa dioksīda ietaupījums), ko nosaka koģenerācijas iekārtām salīdzinājumā ar attiecīgām tradicionālām ražošanas iekārtām. Pēc tam ražotāji pārdod zaļos sertifikātus piegādātājiem un sadales tīkla operatoriem, lai tie varētu izpildīt kvotas saistības.

21. 2001. gada dekrēta 38. pantā ir noteikts:

“§ 1. Valdība, pamatojoties uz *CWaPE* atzinumu, nosaka zaļo sertifikātu piešķiršanas nosacījumus, kārtību un procedūru Valonijas reģionā saražotajai zaļajai elektroenerģijai, ievērojot šādus noteikumus.

§ 2. Zaļo sertifikātu piešķir par saražoto kWh skaitu, ko aprēķina, 1 MWh izdalot ar oglekļa dioksīda emisiju ietaupījuma apjomu.

Oglekļa dioksīda emisiju ietaupījuma apjomu nosaka, oglekļa dioksīda emisiju daudzumu attiecīgajā nozarē izdalot ar oglekļa dioksīda emisiju daudzumu parastajā elektroenerģijas nozarē, kurā emisiju apmēru katru gadu nosaka un publicē *CWaPE*. Oglekļa dioksīda emisiju ietaupījuma maksimālais apjoms ir 1 iekārtai, kuras jauda ir lielāka par 5 MW. Zem šī sliekšņa tā maksimālais apjoms ir 2.

§ 3. Tomēr, ja ar iekārtu, kurā pārstrādā galvenokārt biomasu, izņemot koksni, ražošanas iekārtas atrašanās vietā rūpnieciskās darbības rezultātā īsteno pilnīgi jaunu procesu un ar to veicina ilgtspējīgu attīstību, valdība, ņemot vērā *CWaPE* atzinumu par īstenojamā procesa īpaši inovatīvo raksturu, var noteikt, ka oglekļa dioksīda ietaupījuma maksimālais apjoms ir 2 visai ražotnei, kas izriet no kopējās jaudu summas attiecīgajā ražotnē ar jaudu, kas nepārsniedz 20 MW.

[..]”

9 — OV 2007, L 32, 183. lpp.

10 — 2001. gada 1. maija *Moniteur Belge*, 14118. lpp.

11 — 2007. gada 26. oktobra *Moniteur Belge*, 55517. lpp.; turpmāk tekstā – “2001. gada dekrēts”.

22. Valonijas reģionālā parlamenta 2008. gada 17. jūlija dekrēta, ar ko grozīts 2001. gada dekrēts “Par reģionālā elektroenerģijas tirgus organizāciju”¹², 57. pantā ir noteikts, ka “[2001. gada dekrēta] 38. punkta 3. [punkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka iekārtu, kurās pārstrādā koksni, izslēgšana no izveidotās shēmas attiecas uz iekārtām, kurās pārstrādā visa veida lignocelulozes biomasu no lapkoku un skuju koku koksnes (tostarp īsircirtmeta atvasāju sugas), pirms un/vai pēc jebkāda veida pārstrādes”.

II – Pamatlieta

23. *IBV* 2008. gada 23. jūnijā lūdza piešķirt par tās iekārtu dubultos zaļos sertifikātus saskaņā ar 2001. gada dekrēta 38. panta 3. punktu, kurā, atgādinu, ir noteikts papildu atbalsts, piešķirot dubultos zaļos sertifikātus, iekārtām, kas izpilda trīs nosacījumus, proti, ka šajās iekārtās galvenokārt pārstrādā biomasu, izņemot koksni vai koksnes atkritumus, ka tās veicina ilgtspējīgu attīstību un ir īpaši inovatīvas.

24. Valonijas valdība ar 2009. gada 18. jūnija rīkojumu atzina, ka *IBV* nav izpildījusi nevienu no trijiem nosacījumiem, lai saņemtu šādu atbalstu.

25. *Conseil d'État* [Valsts padome], kurā *IBV* cēla prasību atcelt minēto rīkojumu, atzina, ka tā izpildīja divus pēdējos nosacījumus. Apšaubot atbalsta mehānisma atbilstību konstitūcijai attiecībā uz pirmo nosacījumu, tā nolēma uzdot *Cour constitutionnelle* [Konstitucionālajai tiesai] šādu jautājumu:

“Vai 2001. gada [..] Dekrēta 38. panta 3. punkts [..] pārkāpj Konstitūcijas 10. un 11. pantu, nosakot atšķirīgu attieksmi pret iekārtām, kurās galvenokārt pārstrādā biomasu, izslēdzot no dubulto zaļo sertifikātu atbalsta mehānisma izmantošanas biomasas koģenerācijas iekārtas, kurās pārstrādā koksni vai koksnes atkritumus, lai gan to var izmantot attiecībā uz biomasas koģenerācijas iekārtām, kurās pārstrādā visus cita veida atkritumus?”

III – Prejudiciālie jautājumi

26. Pēc *Conseil d'État* jautājuma saņemšanas un pirms jautājuma izskatīšanas pēc būtības *Cour constitutionnelle* uzdeva Tiesai šādus jautājumus:

- “1) Vai [..] Direktīvas 2004/8[..], 7. pants, to vajadzības gadījumā apvienojot ar [..] Direktīvas 2001/77[..] 2. un 4. pantu un [..] Direktīvas 2009/28[..] 22. pantu, ņemot vērā vispārējo vienlīdzīgas attieksmes principu, kas ir noteikts [LES] 6. pantā un [..] Hartas 20. un 21. pantā, ir jāinterpretē tādējādi, ka:
 - a) tas ir piemērojams tikai augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtām Direktīvas [2004/8] III pielikuma izpratnē;
 - b) tas nosaka pienākumu, atļauj vai aizliedz to, ka tāds atbalsta pasākums, kāds ir ietverts [2001. gada] dekrēta 38. panta 3. punktā, ir pieejams visām koģenerācijas iekārtām, kurās galvenokārt pārstrādā biomasu un kuras atbilst šajā pantā noteiktajiem nosacījumiem, izņemot tādas koģenerācijas iekārtas, kurās galvenokārt pārstrādā koksni vai koksnes atkritumus?
- 2) Vai atbilde atšķiras, ja koģenerācijas iekārtā pārstrādā galvenokārt tikai koksni vai, tieši pretēji, tikai koksnes atkritumus?”

12 — 2008. gada 7. augusta *Moniteur Belge*, 41321. lpp.

IV – Mans vērtējums

A – Ievada apsvērumi

27. *Cour constitutionnelle* lūdz interpretēt Direktīvas 2004/8 7. pantu, to vajadzības gadījumā apvienojot ar Direktīvas 2001/77 2. un 4. pantu un Direktīvas 2009/28 22. pantu. Pēdējā minētā direktīva ir stājusies spēkā 2009. gada 25. jūnijā jeb pēc tam, kad Valonijas valdība pieņēma rīkojumu, kurā atzina, ka *IBV* neizpildīja nosacījumus, lai izmantotu 2001. gada dekrēta 38. panta 3. punktā paredzēto atbalsta mehānismu. Tāpēc, izskatot Tiesai iesniegtos jautājumus, tā nav jāņem vērā.

28. Izskatot prejudiciālos jautājumus, es vispirms aplūkošu pirmā jautājuma a) punktu, pēc tam, otrkārt, pirmā jautājuma b) punktu un otro jautājumu, ciktāl tie ir savstarpēji saistīti.

B – Par prejudiciālajiem jautājumiem

1. Par pirmā jautājuma a) punktu

29. Ar pirmā prejudiciālā jautājuma a) punktu iesniedzējtiesa Tiesai jautā, vai Direktīvas 2004/8 7. pants, aplūkots, ņemot vērā vienlīdzības principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas tikai uz augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtām direktīvas III pielikuma izpratnē¹³.

30. Tāpat kā *IBV* un Komisija es uzskatu, ka Direktīvas 2004/8 7. pants attiecas uz visām koģenerācijas iekārtām, un ne tikai uz augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtām šīs direktīvas III pielikuma izpratnē.

31. Savienības likumdevējs direktīvas 3. pantā atsevišķi ir definējis “koģenerāciju” un “augstas efektivitātes koģenerāciju”. Tātad tas varēja lietot vienu vai otru no šiem terminiem ļoti konkrētiem mērķiem vai nolūkiem.

32. Direktīvas 2004/8 7. pantā nav precizēts, ka dalībvalstīs īstenotās atbalsta shēmas būtu jāparedz tikai augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtām.

33. Šīs direktīvas 7. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, ka atbalsts *koģenerācijai*¹⁴ – gan pašreizējām, gan turpmākām stacijām, notiek, pamatojoties uz lietderīgā siltuma pieprasījumu¹⁵ un primārās enerģijas ietaupījumu¹⁶. Savienības likumdevējs lieto terminu “koģenerācija”, tas nenoskaidro mazas vai mikro koģenerācijas stacijas un nedod nekādas norādes attiecībā uz primārās enerģijas ietaupījuma apjomu.

34. Manuprāt, arī Direktīvas 2004/8 7. panta 2. punktā uz to nav norādes.

13 — Es atgādinu, ka šajā pielikumā ir noteikts, ka augstas efektivitātes koģenerācijai jāatbilst šādiem kritērijiem, proti, ka ražošanai koģenerācijas režīmā koģenerācijas stacijās salīdzinājumā ar atskaites vērtībām siltuma un elektroenerģijas atsevišķai ražošanai jāasniedz primārās enerģijas ietaupījumu vismaz 10 % apmērā un ražošanu maza apjoma koģenerācijas stacijās un mikro koģenerācijas stacijās, kas ļauj sasniegt primārās enerģijas ietaupījumu, var uzskatīt par augstas efektivitātes koģenerāciju.

14 — Izcēlums mans.

15 — Lietderīgs siltums ir siltums, kas saražots *koģenerācijas* procesā, lai apmierinātu ekonomiski pamatotu siltuma vai dzesēšanas pieprasījumu (Direktīvas 2004/8 3. panta b) punkts). Ekonomiski pamatots pieprasījums ir pieprasījums, kas nepārsniedz vajadzīgo siltuma vai dzesēšanas jaudu un ko pretējā gadījumā atbilstoši tirgus nosacījumiem apmierinātu, izmantojot elektroenerģijas ražošanas metodes, kas nav *koģenerācija* (šīs direktīvas 3. panta c) punkts).

16 — Skat. arī Direktīvas 2004/8 preambulas 25. apsvērumu, kurā noteikts, ka valsts atbalsta shēmās koģenerācijas veicināšanai galvenokārt jāatbalsta *koģenerācija*, kas balstīta uz ekonomiski pamatotu siltuma un dzesēšanas pieprasījumu.

35. Tomēr Beļģijas valdība uzskata, ka, ņemot vērā Direktīvas 2004/8 7. panta 2. punktu, preambulas 24. apsvērumu un Pamatnostādnes, ir skaidrs, ka atbalsta shēmas izmanto tikai augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtas.

36. Pamatojoties uz šiem noteikumiem, tā secina, ka atbalsta pasākumi ir savietojami ar LESD līguma noteikumiem par valsts atbalstu, un tādējādi arī to, ka minētās direktīvas 7. panta darbības joma attiecas uz iekārtu atbilstību augstas efektivitātes koģenerācijas kritērijiem Direktīvas 2004/8 III pielikuma izpratnē. Tā uzskata, ka tas nerada atšķirīgu attieksmi pret koģenerācijas iekārtām un augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtām, jo to paredz valsts atbalsta principi¹⁷.

37. Mans secinājums atšķiras no Beļģijas valdības secinājuma.

38. Ir taisnība, ka Direktīvas 2004/8 7. panta 2. punktā ir norāde uz konkurences noteikumiem, kas dalībvalstīm jāievēro. Šis noteikums attiecas uz Komisijas vērtējumu par dalībvalstīs izveidotā atbalsta mehānisma piemērošanu. Veicot šo novērtējumu, Komisijai ir īpaši jāpārbauda, vai ieviestie mehānismi atbilst konkurences noteikumiem. Šāds novērtējums tiek veikts, “[n]eskarot [LESD 107.] un [108.] pantu”.

39. Tikai tad, ja atbalsta shēma ir valsts atbalsts, koģenerācijas iekārtai ir jāatbilst augstas efektivitātes kritērijam, lai tā būtu saderīga ar iekšējo tirgu saskaņā ar Pamatnostādņu 112. punktu un 70. punkta 11. apakšpunktu.

40. Tomēr atbalsta shēma var arī nebūt valsts atbalsts LESD izpratnē, un tādā gadījumā atbalsta shēmu var izmantot jebkura koģenerācijas iekārta.

41. Tātad es nevaru piekrist Beļģijas valdības secinājumam, ka atbalsta shēmu var izmantot tikai augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtas Direktīvas 2004/8 III pielikuma izpratnē.

42. Turklāt Direktīvas 2004/8 7. panta 3. punkts apstiprina manu vērtējumu.

43. Minētā tiesību norma, skatīta kopā ar šīs direktīvas 6., 10. un 11. pantu, attiecas uz ziņojumu, kurā Komisija novērtē atbalsta sistēmu sasniegumus augstas efektivitātes koģenerācijas izmantošanas veicināšanā.

44. Saskaņā ar minētās direktīvas 6. un 10. pantu dalībvalstis novērtē valsts potenciālu attiecībā uz augstas efektivitātes koģenerācijas izmantošanu. Tās novērtē gūtos sasniegumus, palielinot augstas efektivitātes koģenerācijas izmantošanas īpatsvaru. Pamatojoties uz šo iesniegto vērtējumu, Komisija saskaņā ar šīs direktīvas 11. pantu “pārbauda dažādo koģenerācijas atbalsta mehānismu piemērošanā gūto pieredzi un to līdzaspastāvēšanu [18]”.

45. Ja visus šos pantus interpretē kopsakarā, nevar secināt, ka atbalsta shēmas var izmantot tikai augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtām. Direktīvas 2004/8 mērķis, kas noteikts tās 1. pantā, neapšaubāmi ir palielināt energoefektivitāti un uzlabot piegādes drošību, nosakot pamatprincipus augstas efektivitātes koģenerācijas attīstīšanai un veicināšanai, bet es uzskatu, ka augsta veikspēja ir direktīvas galējais mērķis, uz kuru tā tiecas, un es neredzu iemeslu, kāpēc “mazāk efektīvas” koģenerācijas iekārtas būtu jāizslēdz no atbalsta shēmas izmantošanas, jo arī tās palīdz sasniegt energoefektivitātes mērķi un veicina apgādes drošības uzlabošanu.

17 — Beļģijas valdības apsvērumu 67. punkts.

18 — Izcēlums mans.

46. Ņemot vērā iepriekš minēto, es iesaku Tiesai atbildēt, ka Direktīvas 2004/8 7. pants, aplūkots, ņemot vērā vienlīdzības principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz visām koģenerācijas iekārtām un ne tikai uz augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtām šīs direktīvas III pielikuma izpratnē.

1) 2. Par pirmā jautājuma b) punktu un otro jautājumu

47. Ar pirmā jautājuma b) punktu un otro jautājumu iesniedzējtiesa faktiski jautā, vai Direktīvas 2004/8 7. pants, aplūkots, ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes principu, jāinterpretē tādējādi, ka tas ir pretrunā tādām atbalsta pasākumiem, kāds ir pamatlietā, kas neļauj izmantot dubultos zaļos sertifikātus koģenerācijas iekārtām, kurās pārstrādā no koksnes un/vai koksnes atkritumiem iegūto biomasu.

48. Citiem vārdiem sakot, tā vēlas noskaidrot, cik liela ir dalībvalstu rīcības brīvība, īstenojot atbalsta shēmu koģenerācijas veicināšanai.

49. Direktīva 2004/8 tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 175. panta 1. punktu, kas ietilpst vides sadaļā, lai sasniegtu EKL 174. pantā minētos mērķus, it īpaši mērķi saglabāt vides kvalitāti.

50. Eiropas Savienības tiesību aktus vides jomā nav paredzēts pilnīgi saskaņot¹⁹.

51. Tādā dalītās kompetences jomā kā vides aizsardzība²⁰ Savienības likumdevējam ir jānosaka pasākumi, kurus tas uzskata par vajadzīgiem, lai sasniegtu paredzētos mērķus, taču ievērojot [LES] 5. pantā minētos subsidiaritātes un samērīguma principus²¹.

52. Saskaņā ar Direktīvas 2004/8 preambulas 32. apsvērumu subsidiaritātes un proporcionālītātes principiem Savienības līmenī jāievieš vispārēji pamatprincipi koģenerācijas veicināšanai iekšējā enerģijas tirgū, taču to īstenošana jāatstāj dalībvalstu ziņā, tādējādi ļaujot katrai dalībvalstij pašai izvēlēties to režīmu, kas vislabāk atbilst tās konkrētajai situācijai. Jāpiebilst, ka šī direktīva atbilst minēto mērķu sasniegšanai vajadzīgajam minimumam un nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šim nolūkam.

53. Turklāt direktīvas 7. panta tekstā nav neviena precizējuma par to, kāda veida atbalsta shēmas koģenerācijas veicināšanai dalībvalstis ir aicinātas pieņemt. Šis noteikums paredz tikai to, ka dalībvalstīm ir jānodrošina atbalsts koģenerācijai – gan pašreizējām, gan turpmākām stacijām –, pamatojoties uz lietderīgā siltuma pieprasījumu un primārās enerģijas ietaupījumu, ka mehānismi nedrīkst izkropļot konkurenci un tiem ir jāatbilst vides aizsardzības jomā noteiktajiem mērķiem, kas izklāstīti LESD 11. pantā un 191. panta 1. punktā.

54. Tikai Direktīvas 2004/8 preambulas 26. apsvēruma attiecas uz atbalsta sistēmas veidiem, kurā ir norādīts, ka dalībvalstīm jālieto dažādi mehānismi, *ieskaitot*²² ieguldījumu atbalstu, atbrīvojumu no nodokļiem vai to samazināšanu, zaļos sertifikātus un tiešās cenu atbalsta shēmas, lai valsts līmenī atbalstītu koģenerācijas izmantošanu. No tā izriet, ka dažādo atbalsta mehānismu saraksts nav izsmeļošs, un tādējādi dalībvalstīm ir iespējas noteikt citus atbalsta mehānismus.

55. Tādējādi dalībvalstīm ir plaša rīcības brīvība, nosakot veidu, kādā lietot atbalsta shēmas koģenerācijai.

19 — 2000. gada 22. jūnija spriedums lietā C-318/98 *Fornasar u.c.* (*Recueil*, I-4785. lpp., 46. punkts), kā arī 2005. gada 14. aprīļa spriedums lietā C-6/03 *Deponiezweckverband Eiterköpfe* (Krājums, I-2753. lpp., 27. punkts).

20 — LESD 4. panta 2. punkts.

21 — Šajā ziņā skat. 2012. gada 29. marta spriedumu lietā C-505/09 P Komisija/Igaunija (81. punkts).

22 — Izcēlums mans.

56. Turklāt ne Direktīvas 2004/8 7. pantā, ne arī citur tās tekstā nav nevienas norādes, ka dalībvalstīm, veidojot atbalsta shēmas koģenerācijai, ir liegts dot priekšroku kādam kurināmā veidam. Šajā sakarā minētās direktīvas preambulas 31. apsvērumā ir norādīts, ka koģenerācijas kopējā efektivitāte un ilgtspējība ir atkarīga no daudziem faktoriem, piemēram, kurināmā veida.

57. Izmantojamā kurināmā veids var būt atkarīgs no katras teritorijas īpatnībām un tā pieejamības attiecīgajā teritorijā. Turklāt Savienības likumdevējs ir ņēmis vērā šo faktoru, jo Direktīvas 2004/8 1. pantā tas norāda, ka [direktīvas] mērķis ir jāsasniedz, *ņemot vērā valstu īpašos apstākļus, it īpaši tos, kas attiecas uz klimatu un ekonomiku*²³.

58. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja savā atzinumā²⁴ arī uzsvēra nepieciešamību ņemt vērā īpatnības un ievērot subsidiaritātes principu tādās vietās, kur klimata un valsts ekonomiskajiem nosacījumiem ir izšķiroša nozīme.

59. Valonijas valdība, izmantojot tai piešķirto plašo rīcības brīvību un daļēji transponējot Direktīvu 2004/8, izvēlējās ieviest zaļo sertifikātu sistēmu un likumīgi deva priekšroku papildu atbalstam iekārtām, kurās pārstrādā biomasu, salīdzinājumā ar iekārtām, kurās pārstrādā cita veida kurināmo.

60. No iepriekš minētā izriet, ka Direktīvas 2004/8 7. pants, manuprāt, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas principā neliedz tādu reģionālā līmeņa atbalsta shēmu kā pamatlietā.

61. Tomēr dalībvalstīm, īstenojot Direktīvu 2004/8, saskaņā ar Hartas 51. panta 1. punktu ir pienākums ievērot vienlīdzīgas attieksmes principu, kas ir noteikts tās 20. pantā²⁵.

62. Šajā lietā *IBV* apstrīd to, ka tai ir liegts izmantot dubultos zaļos sertifikātus, ņemot vērā šo principu, un apgalvo, ka tai ir nodarīts kaitējums ar [noteikumu] par koģenerācijas iekārtām, kurās pārstrādā biomasu, izņemot koksnes un/vai koksnes atkritumus.

63. Tāpēc tagad ir jāpārbauda, vai *Région wallonne*, pieņemot 2001. gada dekrēta 38. panta 3. punktu, ir ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu.

64. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienlīdzīgas attieksmes princips noteic, ka līdzīgās situācijās nedrīkst piemērot atšķirīgus noteikumus un atšķirīgās situācijās nedrīkst piemērot vienādus noteikumus, ja vien šāda pieeja nav objektīvi pamatota²⁶.

65. Tātad šajā lietā ir jānoskaidro, vai tāda koksnes pārstrādes uzņēmuma kā *IBV* situācija ir salīdzināma ar situāciju, kādā ir citu nozaru uzņēmumi, kas izmanto dubulto zaļo sertifikātu saskaņā ar 2001. gada dekrēta 38. panta 3. punktu.

66. Šajā jautājumā es nepiekrītu Polijas valdības²⁷ un Komisijas²⁸ vērtējumam, kuras uzskata, ka dažāda veida biomasas nav līdzīgās situācijās un ka no koksnes iegūtai biomasai ir īpašas raksturiezīmes, it īpaši attiecībā uz tās pieejamību un rentabilitāti.

23 — Izcēlums mans.

24 — Atzinums par tematu "Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par koģenerācijas tehnoloģiju veicināšanu, pamatojoties uz lietderīgā siltuma vajadzību enerģētikas iekšējā tirgū" (OV 2003, C 95, 12. lpp.).

25 — 2013. gada 11. aprīļa spriedums lietā C-401/11 *Soukupová* (28. punkts).

26 — Turpat (29. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 — Polijas valdības apsvērumu 37. punkts.

28 — Komisijas apsvērumu 50. punkts.

67. Manuprāt, un kā par to būs iespējams pārliecināties turpmāk²⁹, pieejamības un rentabilitātes kritēriji ir faktori, kas faktiski ir jāņem vērā, pārbaudot pamatojumu par atšķirīgu attieksmi līdzīgās situācijās.

68. Lai noteiktu, vai pamatlietā situācijas ir līdzīgas, uzskatu, ka situācija kokapstrādes nozarē un citās nozarēs jāsalīdzina un jāvērtē, ņemot vērā attiecīgā tiesību akta priekšmetu un mērķi³⁰.

69. Valonijas iestādes zaļo sertifikātu sistēma tika ieviesta saskaņā ar Direktīvas 2004/8 noteikumiem. Tās mērķis ir veicināt elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem enerģijas avotiem un/vai kvalitatīvās koģenerācijas stacijās. Pasākumi, kurus īstenoja dalībvalstis, pamatojoties uz šo direktīvu, veicina vides aizsardzību, kas ir viens no prioritārajiem mērķiem Eiropas Savienībā, un īpaši tie atbilst Apvienoto Nāciju Vispārējai konvencijai par klimata pārmaiņām pievienotajam Kioto protokolam³¹.

70. Savienības “klimata un enerģijas” paketē dalībvalstīm tiek prasīts līdz 2020. gadam sasniegt tā saucamo “3 x 20” mērķi, proti, 20 % enerģijas ietaupījumu, siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu par 20 % un 20 % atjaunojamās enerģijas īpatsvaru enerģijas ražošanā. Direktīvā 2004/8 tas ir konkretizēts.

71. Tātad šajā direktīvā ir atzīts, ka koģenerācijas veicināšana ir Kopienas prioritāte, jo tā veicina energoapgādes drošību un daudzveidību, vides aizsardzību, un it īpaši siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu un ilgtspējīgu attīstību.

72. Direktīvas 2001/77 2. pantā biomasa ir definēta³² kā bioloģiski noārdāmā frakcija produktos, atkritumos un lauksaimniecības (ieskaitot augu un dzīvnieku izcelsmes vielas), mežsaimniecības un līdzīgu nozaru atlikumos, kā arī bioloģiski noārdāmā frakcija rūpniecības un sadzīves atkritumos.

73. Tā veicina siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu un energoefektivitātes paaugstināšanu un ir atzīta par rentablāko un ātrāko veidu, kā uzlabot piegādes drošību. Šajā ziņā tā arī atbilst mērķiem, kas noteikti Direktīvā 2004/8, kura ir pieņemta ar šādu nolūku.

74. Biomasa, neatkarīgi no tā, vai tā ir iegūta no lauksaimniecības, mežsaimniecības un citām saistītām nozarēm, ir atjaunojamās enerģijas avots un ir elektroenerģijas ražošanas nozare. Biomasas resursi ir ļoti nevienmērīgi. Tomēr biomasa, neatkarīgi no tā, vai to veido koksnes šķeldas, skaidas un zāģu skaidas, sadzīves atkritumi, notekūdeņu dūņas, augi, pārtikas rūpniecības atkritumi vai aļģes, visos gadījumos ir organisks materiāls, kas var kļūt par kurināmo enerģijas ražošanai.

75. Uzskatu, ka, ņemot vērā Direktīvas 2004/8 priekšmetu un mērķi, iekārtas, kurās pārstrādā koksni un/vai koksnes atkritumus, un iekārtas, kurās pārstrādā citus biomasas avotus, ir līdzīgā situācijā.

76. Tagad ir jāpārbauda, vai Valonijas valdības atšķirīgā attieksme pret šīm divām kategorijām ir pamatota.

77. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru atšķirīga attieksme ir pamatota, ja tā ir balstīta uz objektīvu un saprātīgu kritēriju, proti, ja tā atbilst leģitīmi pieņemamam mērķim, ko izvirza aplūkojamie tiesību akti, un ja šī atšķirība ir samērīga ar mērķi, ko ar šo attiecīgo attieksmi ir vēlme sasniegt³³.

29 — Skat. šo secinājumu 81. punktu.

30 — Šajā ziņā skat. 2008. gada 16. decembra spriedumu lietā C-127/07 *Arcelor Atlantique* un *Lorraine* u.c. (Krājums, I-9895. lpp., 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 — Protokols ir stājies spēkā 2005. gada 16. februārī.

32 — Direktīvas 2004/8 3. pantā ir noteikts, ka ir piemērojamas Direktīvas 2003/54 un Direktīvas 2001/77 definīcijas.

33 — Šajā ziņā skat. spriedumu lietā *Arcelor Atlantique* un *Lorraine* u.c. (minēts iepriekš, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

78. It īpaši ir jāpārbauda, vai pamatlietā, izslēdzot tādas iekārtas, kurās izmanto no koksnes un/vai koksnes atkritumiem iegūto biomasu, var nodrošināt Valonijas valdības minētā leģitīmā mērķa vai vairāku leģitīmo mērķu sasniegšanu, un vai tas nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu šādu mērķi. Turklāt valsts tiesiskais regulējums var nodrošināt izvīrītā mērķa sasniegšanu tikai tad, ja tas patiešām atbilst rūpēm šo mērķi sasniegt saskanīgā un sistemātiskā veidā.

79. Es nošķiršu pamatojumu par atšķirīgu attieksmi atkarībā no tā, vai iekārtās pārstrādā no koksnes iegūto biomasu vai no koksnes atkritumiem iegūto biomasu, jo, manuprāt, problēmas saistībā ar primārajām vides aizsardzības prasībām ir atšķirīgas.

80. Šajā lietā Valonijas valdība izvīrēja vairākus argumentus, lai pamatotu tādu iekārtu izslēgšanu, kurās pārstrādā koksni un/vai koksnes atkritumus, no dubulto zaļo sertifikātu mehānisma izmantošanas atbilstoši 2001. gada dekrēta 38. panta 3. punktam. Šos argumentus apstrīdēja *IBV*.

81. Valdība īpaši atsaucas uz nepieciešamību aizsargāt koksnes resursus un rezervēt tos kokrūpniecības nozarei, kas tos izmanto par izejmateriāliem³⁴. Lai pamatotu šo argumentu, tā balstās uz pētījumiem, kuros norādīts, ka kokapstrādes rūpniecība Valonijas reģionā ir stipri nepietiekama un tādēļ ir jāizmanto daudz importa. Valonijas valdība apgalvo, ka dubulto zaļo sertifikātu piešķiršana nozarei, kurā enerģiju iegūst no koksnes, var izraisīt strauju izejvielu cenas palielināšanos.

82. Valonijas valdības arguments, manuprāt, ir leģitīms, jo tā mērķis ir meža un koksnes izejvielas saglabāšana. Tādējādi, šķiet, to pamato vispārīgās intereses par augsta līmeņa vides aizsardzību³⁵, kas LESD 191. pantā un Hartas³⁶ 37. pantā ir atzītas par Savienības mērķi³⁷.

83. Valsts tiesai, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem pierādījumiem, ir jāizlemj, vai attiecīgais pasākums ir piemērots, lai sasniegtu koksnes resursu un kokrūpniecības nozares aizsardzības mērķi.

84. Ja pieņem, ka attiecīgais pasākums sasniedz šo mērķi, tad ir jāizvērtē minētā pasākuma samērīgums.

85. Manuprāt, tas ir samērīgs tādēļ, ka iekārtas, kurās pārstrādā no koksnes iegūto biomasu, nav pilnīgi izslēgtas no atbalsta shēmas, jo tās izmanto “parastos” zaļos sertifikātus atbilstoši 2001. gada dekrēta 38. panta 2. punktam.

86. Ņemot vērā iepriekš minēto, Direktīvas 2004/8 7. pants, skatīts kopā ar vienlīdzīgas attieksmes principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav pretrunā tādiem reģionālā līmeņa atbalsta pasākumiem kā pamatlietā, kas izslēdz no dubultās zaļo sertifikātu izmantošanas iekārtas, kurās pārstrādā no koksnes iegūto biomasu, ar nosacījumu, ka valsts tiesai, pamatojoties uz tās rīcībā esošiem pierādījumiem, ir jāpārbauda, vai šis pasākums ir piemērots, lai sasniegtu koksnes resursu saglabāšanas un kokrūpniecības nozares aizsardzības mērķi.

87. Tagad ir jāpārbauda, vai šis pasākums ir pamatots attiecībā uz iekārtām, kurās pārstrādā no koksnes atkritumiem iegūto biomasu, kā tas ir *IBV* gadījumā.

34 — 2001. gada dekrēta sagatavošanas darbu laikā koksnes izslēgšana tika pamatota tādējādi, ka dubulto zaļo sertifikātu izmantošana ir jārezervē tikai biomasai, kas nav iegūta no koksnes, lai novērstu šāda pasākuma nelabvēlīgu ietekmi uz kokrūpniecības nozari, kura jau konkurē ar “koksnes un elektroenerģijas” nozari (iesniedzējtiesas lēmuma 10. punkts).

35 — Skat. 2010. gada 9. marta spriedumu apvienotajās lietās C-379/08 un C-380/08 *ERG* u.c. (Krājums, I-2007, 81. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 — Hartas 37. pantā ir noteikts, ka “[a]ugstam vides aizsardzības līmenim un vides kvalitātei jābūt integrētai Savienības politikā un jābūt nodrošinātai saskaņā ar ilgtspējīgas attīstības principu”.

37 — Skat. arī LESD 11. pantu.

88. Pat ja aplūkojamais pasākums attiecībā uz iekārtām, kurās pārstrādā no koksnes iegūto biomasu, tiek pamatots ar nepieciešamību aizsargāt kokrūpniecības nozari, šis pamatojums, ņemot vērā vides aizsardzības mērķus, manuprāt, nav leģitīms attiecībā uz iekārtām, kurās pārstrādā no koksnes atkritumiem iegūto biomasu.

89. Tāpat kā *IBV*³⁸ es uzskatu, ka koksnes atkritumus nav iespējams izmantot kokrūpniecības nozarē.

90. Direktīvas 2008/98/EK³⁹ 3. panta 1. punktā atkritumi ir definēti kā “jebkura viela vai priekšmets, no kā īpašnieks atbrīvojas, ir nodomājis atbrīvoties vai ir spiests atbrīvoties”. Koksnes atkritumi ir izmantotās koksnes atliekas. Tas ir tas, kas paliek pāri no izejmateriāla, un turpmāk to vairs nevar izmantot.

91. Polijas valdība pamatoti norāda, ka koksnes atkritumu pārstrāde mežu aizsardzību vai kokapstrādes rūpniecības konkurētspēju neietekmē tieši⁴⁰.

92. Ja vides politikas galvenās rūpes gadiem ilgi bija atkritumu pārstrāde, apglabāšana, attīstība un rašanās novēršana, tad to pārstrāde [tagad] ir kļuvusi par Eiropas un valstu iestāžu galveno mērķi. Šajā kontekstā tādu procesu kā koģenerācija, kurā pārstrādā no koksnes atkritumiem iegūto biomasu, attīstība, šķiet, atbilst vides aizsardzības vajadzībām.

93. Komisija 2005. gada 7. decembra paziņojumā par rīcības plānu par biomasas izmantošanu⁴¹ aicina dalībvalstis izmantot visas iespējas, ko piedāvā efektīvi elektroenerģijas ražošanas veidi, kuros tiek izmantota biomasu. Tā norāda, ka, apņemoties ievērot elektroenerģijas ražošanas mērķus no atjaunojamiem enerģijas avotiem, vairumā gadījumu šķiet neiespējami, ka šīs valstis tos sasniegtu, ja vairāk neizmanto biomasu⁴². Īpaši attiecībā koģenerācijas iekārtām Komisija aicina minētās valstis izmantot visas iespējas, ko piedāvā efektīvi elektroenerģijas ražošanas veidi, kuros tiek izmantota biomasu⁴³. Turklāt tā uzskata, ka atkritumi ir pietiekami neizmantots enerģijas avots. Šajā ziņā Komisija aicina veicināt ieguldījumus zema enerģijas patēriņa metodēs, kurās par kurināmo tiek izmantoti atkritumi⁴⁴.

94. Tāpēc tas, ka netiek atbalstīta iespēja izmantot koksnes atkritumus enerģijas ražošanai, šķiet, nesader ar Savienības vides politikas mērķiem un pat ir pretrunā šiem mērķiem.

95. Valonijas valdība apgalvo, ka attiecīgais pasākums pilnīgi iekļaujas Direktīvas 2008/98 4. pantā minētajā atkritumu apsaimniekošanas veidu hierarhijā, kurā ir paredzēts, ka atkārtota izmantošanai ir jādod priekšroka pār enerģijas reģenerāciju. Šis arguments, manuprāt, ir apšaubāms, ņemot vērā iepriekš minēto pasākumu, jo šīs tiesību normas 2. punktā ir noteikts, ka, “[p]iemērojot 1. punktā minēto atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju, dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu iespējas, kas sniedz videi nekaitīgāko rezultātu. Tas var nozīmēt hierarhijas neattiecināšanu uz konkrētiem atkritumiem, ja to var pamatot ar apsvērumiem par aprites ciklu, ņemot vērā šādu atkritumu radīšanas un apsaimniekošanas vispārējo ietekmi”. Direktīvas 2008/98 preambulas 8. apsvērumā ir pat noteikts, ka “ir jāveicina atkritumu pārstrāde”.

38 — *IBV* apsvērumu 54. punkts.

39 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 3. lpp.).

40 — Polijas valdības apsvērumu 40. punkts.

41 — COM(2005) 628, galīgā redakcija.

42 — Turpat (9. lpp.).

43 — Turpat (10. lpp.).

44 — Turpat (14. lpp.).

96. Tas ir vēl jo vairāk pamatoti, ja koksnes atkritumus izmanto to rašanās vietā, kā tas ir šajā lietā, jo *IBV* turpat uz vietas pārstrādā koksnes atkritumus, kas rodas, veicot tās pamatdarbību – zāģēšanu. Tas ļauj novērst transportēšanu un līdz ar to piesārņojuma negatīvās sekas. Koksnes atkritumu pārstrāde veicina arī vides aizsardzības mērķu īstenošanu, kas ir noteikti LESD 11. pantā, LESD 191. panta 1. punktā un Hartas 37. pantā.

97. Turklāt Polijas valdība norāda, ka Komisija 2006. gada 15. jūnija Paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam par Eiropas Savienības Mežu rīcības plānu⁴⁵ iesaka izmantot koksni, kas nav pilnībā izmantojama, un veicinās pētījumus un tādas pieredzes izplatīšanu, kas saistīta ar mazvērtīgas koksnes, sikkoksnes un koksnes atlikumu efektīvu izmantošanu enerģijas ražošanā⁴⁶.

98. Piekrītu arī Polijas valdības viedoklim par to, ka ir jāatbalsta pasākumi, lai izmantotu mežizstrādes blakusproduktus⁴⁷, un jāizmanto šis novārtā atstātais potenciāls enerģijas ražošanā⁴⁸.

99. Koksnes atkritumi ir “neizmantotais” potenciāls, kas ir jāpārvalda visefektīvākā veidā un maksimāli ievērojot vides politiku. Tie ļauj apvienot šīs politikas divus virzienus, proti, pirmkārt, nepārtraukti uzlabot atkritumu apsaimniekošanu, un, otrkārt, veicināt atjaunojamās enerģijas ražošanu.

100. No iepriekš minētā izriet, ka Valonijas valdība nav objektīvi pamatojusi iekārtu, kurās pārstrādā no koksnes atkritumiem iegūto biomasu, izslēgšanu no dubulto zaļo sertifikātu mehānisma izmantošanas, kas ir paredzēts 2001. gada dekrēta 38. panta 3. punktā.

101. Tādējādi Direktīvas 2004/8 7. pants, skatīts kopā ar vienlīdzīgas attieksmes principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu reģionāla līmeņa atbalsta pasākumu kā pamatlietā, kas izslēdz no dubultās zaļo sertifikātu iekārtu izmantošanas iekārtas, kurās pārstrādā no koksnes atkritumiem iegūto biomasu.

102. Ņemot vērā visus šos apsvērumus, uzskatu, ka Direktīvas 2004/8 7. pants, skatīts kopā ar vienlīdzīgas attieksmes principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neliedz tādu reģionālā līmeņa atbalsta pasākumus kā pamatlietā, kas izslēdz no dubultās zaļo sertifikātu izmantošanas iekārtas, kurās pārstrādā no koksnes iegūto biomasu, ar nosacījumu, ka valsts tiesai, pamatojoties uz tās rīcībā esošiem pierādījumiem, ir jāpārbauda, vai šis pasākums ir piemērots, lai sasniegtu koksnes resursu saglabāšanas un kokrūpniecības nozares aizsardzības mērķi. Tomēr tas liedz šādu pasākumu attiecībā uz iekārtām, kurās pārstrādā no koksnes atkritumiem iegūto biomasu.

V – Secinājumi

103. Ņemot vērā iepriekš minēto, es ierosinu Tiesai sniegt *Cour constitutionnelle* šādu atbildi:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīvas 2004/8/EK par tādas koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū, un ar ko groza Direktīvu 92/42/EEK, 7. pants, ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka:

— tas attiecas uz visām koģenerācijas iekārtām, un ne tikai uz augstas efektivitātes koģenerācijas iekārtām Direktīvas 2004/8 III pielikuma izpratnē;

45 — COM(2006) 302, galīgā redakcija.

46 — Turpat (5. lpp.).

47 — Piemēram, koksnes šķeldu, ko iegūst, sazāģējot nelielus koksnes gabalus, ko nevar izmantot kokrūpniecībā.

48 — Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu “Koksne kā enerģijas avots, Eiropai paplašinoties” (OV 2006, C 110, 60. lpp.).

- tas neliedz tādu reģionāla līmeņa pasākumu kā pamatlietā, kas izslēdz no dubulto zaļo sertifikātu izmantošanas iekārtas, kurās pārstrādā no koksnes iegūto biomasu, ja vien valsts tiesa, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem pierādījumiem, pārliecinās, ka šī pasākuma mērķis ir koksnes resursu un kokrūpniecības nozares aizsardzība. Tomēr tas liedz šādu pasākumu attiecībā uz iekārtām, kurās pārstrādā no koksnes atkritumiem iegūto biomasu.